

Een baan vol veranderingen

Jan de Weert draait nu zijn derde seizoen als hoofdgreenkeeper op Harderwold.

Een bijzondere baan vanwege de vele veranderingen die er zijn en nog gaan komen.

TEKST EN FOTO'S: MARTIN SMITS

Harderwold ligt aan de rand van Oostelijk-Flevoland tegen het Veluwemeer ter hoogte van Harderwijk. Een typisch recreatiegebied met veel natuur in de omgeving. Wie de baan niet kent, zal hem ook niet opvallen. Want hoewel de baan aan een belangrijke toegangsweg van Harderwijk naar Flevoland ligt, is de baan door bomen grotendeels aan het zicht onttrokken. Toch ligt de 9 holes baan er inmiddels al 18 jaar. Maar in de korte tijd dat Jan er werkt, is er ook al het nodige veranderd. En er gaat nog meer veranderen. Dit voorjaar is er een nieuw deel met 12 holes bij gekomen. De bestaande 9 holes baan is deels gewijzigd en heeft nu nog 6 holes. Twee werden van par 3

een par 4 en een par 4 werd par 5. En 6 plus 12 maakt dan 18 holes. In de toekomst is er voorzien dat in een volgende fase de 6 holes op de oorspronkelijke baan volledig verdwijnen en elders op het terrein worden aangelegd inclusief een nieuwe driving range. In een derde fase zijn er plannen voor een 9 holes oefenbaan. Die nogal ingrijpende toekomstplannen hebben te maken met het plan van de eigenaar om er recreatiewoningen te bouwen. Die eigenaar is de Cammingha-groep die ook andere recreatieterreinen exploiteert. Het onderhoud van Harderwold is uitbesteed aan De Ridder uit Soesterberg waar Jan ook in dienst is. Op de 150 hectare die Harderwold totaal groot is, is nog genoeg

ruimte voor uitbreiding en verschuiving van de baan. Wel zal nieuwe aanleg ten koste gaan van de 27 holes oefen- en recreatiebaan die er nu nog ligt. Juli vorig jaar werden de nieuwe greens ingezaaid. Het gras groeide voorspoedig. Achteraf gezien had de baan misschien wel in oktober open gekund, maar om geen risico te lopen is toch eerst de winter afgewacht. Mei 2006 konden de spelers op de nieuwe greens terecht.

Uitdaging

"Ik ben niet zo iemand die op zijn twintigste ergens gaat werken en daar de rest van zijn leven gaat blijven", verklaart Jan de reden dat hij in de loop der jaren op verschillende banen heeft gewerkt.

"Weer eens andere mensen ontmoeten, andere omstandigheden, nieuwe uitdagingen." Op de Nunspeetse maakte hij eind jaren tachtig het allereerste begin mee van een baan op een typisch Veluwe zandgrond in een bos. Zijn laatste plaats was op de typische kleibaan in Zeewolde. Nu op Harderwold is het zowel klei als zand. De oude baan ligt op Flevolandse klei. Een zeer vruchtbare grond die ook in een droge tijd goed zonder beregening kan. Is het echt groeizaam weer dan kun je de fairway wel drie keer per week maaien. De nieuwe baan is veel meer op zand aangelegd. Hoofdrede is dat de baan dan in de winter veel minder last heeft van nattigheid en vrijwel altijd open kan zijn. Met de groei van 9 naar 18 holes kwam er ook meer werk aan de winkel. Inmiddels bestaat het team van greenkeepers uit totaal vijf mensen waarvan twee parttimers. Om de twee dagen wordt er gemaaid. Dat is ook het belangrijkste werk dat het team uitvoert. Voor de meer incidentele klussen als prikken, verticuteren of bezanden wordt gebruik gemaakt van mensen en machines van de Ridder. Het nieuwe deel van de baan oogt nog wat kaal. Totaal kwam er bijna 7 ton aan graszaad aan te pas om alles in te zaaien en werden er 500 bomen ingeplant. Die komen uit eigen kweek elders op de oefenbaan.

Leuk werk

Het werk op Harderwold bevalt Jan prima. De baan is goed bezet maar wordt niet overdreven druk bespeeld. Het gaat om leden van de vereniging en green fee

Jan de Weert heeft als greenkeeper al op verschillende banen gewerkt. En iedere keer weer onder heel andere omstandigheden.

spelers, dus hoewel de eigenaar een commercieel bedrijf is, heeft de baan toch meer het karakter van een verenigingsbaan dan van een echte commerciële baan. De aanleg van de nieuwe baan was een grote klus, maar het is netjes uitgevoerd waardoor de baan er prima bij ligt. De kersverse greens liggen er nu bij alsof ze geschilderd zijn. Glad en strak, geen schimmels of rare plekjes en geen straat-

grasje te bekennen. Voor de komende tijd is het de kunst om dat zo te houden. Een van de uitdagingen is om het straatgras buiten de deur te houden. Het is een illusie dat dat ook op lange termijn helemaal gaat lukken. Nu staat er af en toe een straatgrasje in de voorgreen. Dat wordt er nog met de hand uitgehaald, maar uiteindelijk zal dat nooit helemaal lukken. Op de oude greens zit 60 procent straatgras. Daarom worden die altijd als laatste gemaaid om steeds met een schone machine te beginnen. Om de oude greens op het niveau te krijgen van de nieuwe baan is het nu vooral straatgras pesten. Dus veel verticuteren en vier tot vijf maal per jaar doorzaaien. En niet al te voorzichtig zijn met verticuteren. "De spelers hier accepteren dat, hoewel ze het natuurlijk best merken". Met de baancommissie is het prima werken. "Ik spreek de baancommissaris wel zowat iedere dag, maar in de praktijk ben ik eigenlijk vooral eigen baas. Iedereen is tevreden zoals het nu gaat."

De beregening wordt gevoed uit de vijvers. Die worden op hun beurt door kwel gevuld. Door natuurlijke kwel is er ook altijd een zekere doorstroming van de vijvers naar het oppervlaktewater.

Martin Smits is freelance journalist, Biddinghuizen.